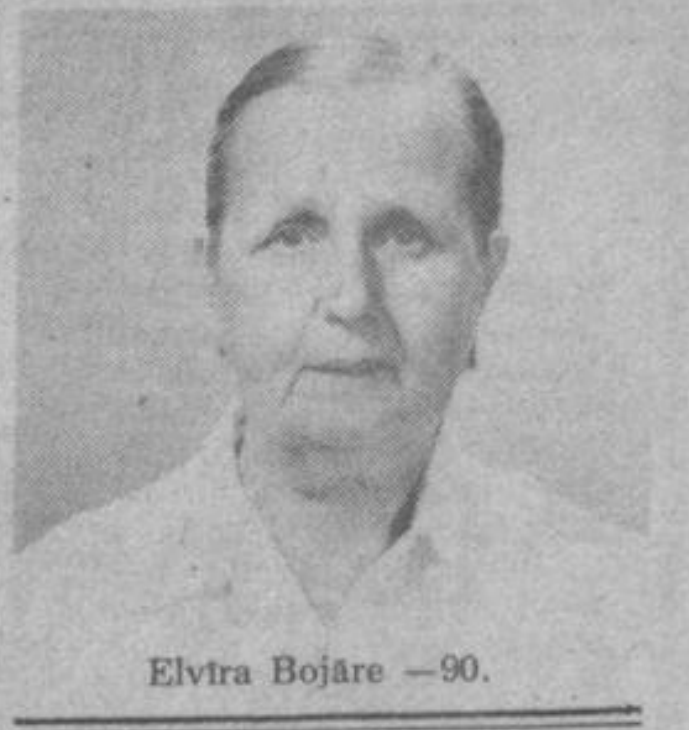

Ražena mūža jubileja

20. oktobrī Šaumburgā, Čikagas tuvumā, savu 90-to dzimšanas dienu svin ilggadēja skolotāja Elvīra Bojāre. Viņa ir dzimusi Valkas apriņķī Zeltiņu pagastā 1893.g. un uzaugusi Rīgā. Bojāre beigusi ģimnaziju Polijā kā labākā skolniece, ar ķeizarienes Aleksandras piešķirtu Sv. Annas ordeni — zelta mēdāļu. Pēc tam viņa strādājusi par skolotāju Varšavā I pasaules kara laikā. Maskavā tieši revolūcijas laikā salaulājusies ar cara armijas un vēlāk Latgales strēlnieku virsnieku Aloizu Bojāru, Latgales Nacionālās Padomes locekli un vienu no Rēzeknes kongresa organizētājiem. Latvijas neatkarības gados Aloizs Bojārs, pēc izglītības jurists, bija tiesnesis, Daugavpils apriņķa valdes un skolu valdes priekšsēdis un pazīstams Latgales sabiedrisks darbinieks.

Elvīra Bojāre studējusi valodas Maskavas Universitātē. Pēc atgriešanās Latvijā strādājusi vairākās Latgales skolās par svešvalodu, ģeografijas, vēstures un zīmēšanas skolotāju, visilgāk Daugavpils apriņķa Vārkavas pagasta Zaķiņu pamatskolā, sava vīra lauku māju tuvumā. Pēc izbraukšanas ar ģimeni uz Vāciju 1944.g. Elvīra Bojāre darbojusies latviešu bēgļu nometnēs un latviešu skolā Grēvenē. Amerikā līdz pensijas gadiem Elvīra Bojāre strādājusi slimnīcā, ķirurģijas instrumentu sterilizācijas nodaļā. Elvīra Bojāre svin sava raženā mūža jubileju sava dēla ķīmijas profesora Nikodēma Bojāra mājā kopā ar mazdēlu Artūru un mazmeitu Ingrīdu un Evelīni. Pārkāpjot deviņdesmito dzīves sliekšni, Elvīra Bojāre uztur možu garu, palīdz dēlam ar atmiņu grāmatas rakstīšanu par saviem un sava vīra senčiem un par senajiem notikumiem Latvijā šī gadsimta sākumā, un lasa avīzes un žurnālus piecās valodās, kuras vēl šai vecumā labi pārvalda.

N.B.

Elvīra Bojāre — 90.